

Edward van de Vendel – Vuur. Tekst B (met woordverklaringen)

Uit: *Bijna alle sleutels* (Querido, 1998)

Vuur

- 1 De nacht is om ons heen gezakt¹
- 2 als badwater
- 3 langs iemand in een bad.
- 4 We zijn alleen en dat
- 5 we weinig zeggen, komt
- 6 doordat het kampvuur zachtjes praat.
- 7 Het is al laat. Ik vraag:
- 8 'Wat zou je doen
- 9 als er geen mens meer
- 10 op de wereld was dan wij?'
- 11 'Bedoel je nu?' zeg jij,
- 12 en dan probeer je me te zoenen².
- 13 Omdat ik schrik zeg ik:
- 14 'Ik ga naar bed.'
- 15 Maar na een uur
- 16 word ik weer wakker,
- 17 met de geur³ van warme armen
- 18 in mijn kussen.
- 19 Vuur! denk ik.
- 20 Ik moet nog blussen⁴!
- 21 Maar dat dat al gebeurd is
- 22 snap ik buiten pas:
- 23 Jij staat te stampen op de as

¹ **gezakt** – zakken: omlaaggaan

² **zoenen**: kussen

³ **de geur**: iets wat je kan ruiken

⁴ **blussen**: het vuur uitmaken

24 en ik hoor je zeggen:

25 'Het is uit.'

Sprachniveau (rezeptiv) A2

Syntaktisch

- Dialog eingewebt in das Gedicht
- vorwiegend Hauptsatz-Nebensatz-Gefüge
- Ansprache der Geliebten („jij“) durch das lyrische Ich

Wortwahl

- Wortfeld zu Lagerfeuer: „kampvuur“ (V. 6), „vuur“ (V. 19), „blussen“ (V. 20), „as“ (V. 23)
- ansonsten bekannter Wortschatz mit wenigen Ausnahmen (z.B. V. 12 „zonen“)
- Personifizierung: leise sprechendes Lagerfeuer (V. 6)
- Präsens und Partizip Perfekt

Semantisch

- Ein misslungener Annäherungsversuch mit aller Gefühlsverwirrung, die ihn begleitet, wird gefasst in einen Text rund um das Bild eines erst lodernden und dann gelöschten Lagerfeuers.